

**Met CAO-onderhandelingen
alleen is de afbraak
niet te stoppen**

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl
Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

**Neem een
abonnement op
de Rode Morgen**

Wil je eens in de vier weken
lezen over de klassenstrijd in
Nederland en andere landen?
Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- 0 proefabonnement
(drie nummers gratis)
- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabo €11,35

Naam

Adres

Plaats

Bedrijf

**Invullen, uitknippen en
opsturen naar: Rode Morgen,
Postbus 51245
3007 GE Rotterdam**

Bij APM, Seabrex, EBS en EMO zijn principe-akkoorden bereikt. Bij ECT is een ultimatum gesteld. Zo langzamerhand is wel duidelijk waar het met de CAO's op uitdraait. De prijscompensatie blijft behouden. Hier en daar een procentje erbij, maar te weinig om de gaten in de prijscompensatie te dichten. En dan wat uitkeringen ineens, meestal minder dan de voorgaande jaren. Soms een harde toezegging over pensioenreparatie, meestal een vage, soms geen enkele.

En dan zien we de inhuurafspraken, waarbij de rechteloze positie van inhuurkrachten niet wordt verbeterd. Kleine stapjes richting een flexibel rooster – want als het aan de baas ligt, dan wordt de havenarbeider

een oproepkracht bij de eigen baas. En verder vaagheid troef over veiligheid, O&O-fondsen en sector-CAO's.

**De grote
vervangingsoperatie**

Zo proberen de havenbedrijven de boel rustig te houden, terwijl tegelijkertijd de arbeidsvoorwaarden en de werkgelegenheid worden ondermijnd. Zet maar op een rij: 500 SHB-ers ontslagen, waarvan er nu 150 als rechteloze oproepkracht vanuit de WW af en toe te werk worden gesteld in de haven. Tachtig jaarcontracten werden bij RST niet verlengd, wel bestelde RST 50 nieuwe goedkope schooljongens. Vijftig jaarcontracten die bij Uniport niet wer-

den verlengd. Driehonderd collega's bij Matrans en ILS worden na drie jaarcontracten voor vier maanden de WW in gestuurd, daarna bepaalt de baas wie er terug mag komen – uiteraard zonder vast contract. En dat terwijl er werk genoeg is in de haven – en jaarlijks gaan er honderden collega's met pensioen. De havenbedrijven zijn bezig met een grote operatie om vaste havenarbeiders met een redelijk loon te vervangen door slecht betaalde rechteloze havenarbeiders met een pulpcontract. Die operatie wordt door de CAO-onderhandelingen ongemoeid gelaten.

Het tij keren

Daar blijft het niet bij. Er is verdeel- en heers met pulpcontracten, maar ook verdeel en heers met verschillende lonen: het aandeel volwaardige lonen krimpt steeds verder. In de haven werken collega's met een uitkering, met stagelonen, jongerenlonen, in eindeloze loonshalen – er is zwart werk, noem maar op. De bedrijven gebruiken de crisis om hun slag te slaan. Om de crisis te gebruiken te proberen met rechteloze pulp arbeid en met ongelijke lonen de eenheid van de havenarbeiders te breken: en dat gaat ten koste van alle havenarbeiders. Vaste havenwerkers verliezen hun zekerheden, haven-

arbeiders met pulpcontracten krijgen geen zekerheden. Daarom moet waar mogelijk de CAO benut worden om het tij te keren. En als het niet via CAO-onderhandelingen kan dan moet het maar buiten de onderhandelingen:

- **Gelijk loon voor gelijk werk in de hele haven!**
- **Een flinke loonsverhoging voor elke havenarbeider!**
- **Ontslagen havenarbeiders terug in de haven!**
- **Vaste banen voor alle havenarbeiders!**
- **Vaste roosters voor alle havenarbeiders!**

Drie zekerheden

Één ding is zeker: om het tij te keren is het nodig om in de hele haven de handen ineen te slaan. Nog een ander ding is zeker: met polderen worden deze CAO-onderhandelingen een gemiste kans. Juist de CAO-strijd – en zeker de sector-CAO's – bieden een mogelijkheid om het tij te keren. Maar omdat de echte kwesties niet aan de orde komen, onttaardt de CAO-strijd in een toneelstukje dat de verdeel- en heerspolitiek van de bedrijven in de kaart speelt. Daarom is ook nog een ander ding zeker: het is nodig dat de collega's in de haven *zelf* het heft in handen nemen.

trouwen van het volk in het huidige politieke systeem. PVV en andere reactionaire partijen worden met behulp van de media opgeblazen, om onder de mensen een nieuwe massabasis te scheppen voor de crisispolitiek van de grote monopoliebedrijven.

Voor de strijdbare arbeidersbeweging betekent de val van de regering nieuwe mogelijkheden en nieuwe verantwoordelijkheden - om de strijd van de werkende bevolking tegen de afwenteling van de crisislasten met nieuw initiatief en enthousiasme verder te zetten. Er gaat het praatje dat een demissionaire regering geen belangrijke besluiten meer mag nemen. Het zou naïef zijn om te denken dat dit ook op zou gaan voor maat-

regelen die tegen de werkende bevolking zijn gericht. En een regering in een andere samenstelling wordt ook maar aange-steld om het crisisprogram van de grote monopolieconcerns uit te voeren. De volksvijandige regeringsplannen gaan alleen van tafel, wanneer de werkende mensen zelf in actie komen in de bedrijven en instellingen. Alleen wanneer wij zelf de straat op gaan voor onze belangen – tegen de afbraak van het pensioen, tegen afbraak van de zorg en de studiefinanciering, voor korter werken met behoud van loon, voor vaste banen voor de jongeren – kan er wezenlijk wat verbeteren. De keuze voor die strijd kan vanaf vandaag worden gemaakt – we hoeven niet op verkiezingen te wachten!

Eerste overwinning collega's Bremerhaven

Deze week is de eerste groep van de 200 ontslagen werkers van de havenpool GHB in de Noord-Duitse stad voor de rechter geweest. GHB had hen vorig jaar zomer ontslagen, of verplicht een contract tegen slechtere arbeidsvoorwaarden te tekenen. Het bedrijf beriep zich hierbij op te weinig werk en klanten die lagere prijzen bedongen ten gevolge van de crisis. Alle rechtszaken werden door een groep solidaire collega's bijgewoond. In vrijwel alle gevallen oordeelde de rechter dat de ontslagen onterecht waren, evenals de verslechtering van het contract. Intussen is er weer meer werk in de haven. De GHB-directeur zegt de ontslagen havenwerkers weer nodig te hebben. Hij vindt ze alleen te duur. De havenbedrijven willen veel minder voor de inhuur betalen. Om zelf de controle over hun strijd te houden hebben de havenwerkers zich verenigd in het comité "*Wir sind der GHB*". Kijk op hun website: www.wirsindderghb.de

De regering is **weg**, nu de regeringsplannen nog!

Het kabinet Balkenende IV is niet vanwege de oorlog in Afghanistan gevallen. En ook niet door het wantrouwen tussen CDA en PvdA – maar vanwege het grote wantrouwen van de gewone mensen in de regering en de regeringspartijen. Alle kabinetten Balkenende hebben sociale zekerheid en voorzieningen afgebroken, de binnenlandse repressie opgeschroefd en imperialistische oorlogen gevoerd. Of nu de VVD of de PvdA coalitiepartner van Balkenende was, maakte weinig verschil. De PvdA-politiek van Bos verschilt niet wezenlijk van die van het CDA. Over de miljarden overheveling van de staatskas naar de banken - de grootste roof in de Nederlandse geschiedenis – waren beide partijen het eens. Om die plundering van de staatsfinanciën een beetje te herstellen, moet eerst de AOW-leeftijd naar 67 en moet daarna voor € 35 miljard worden bezuinigd. Daarover waren de partijen het eens. Omdat die botte-bijl-politiek verzet oproept, is meer controle en repressie nodig, daar waren de partijen het ook over eens. Daarbij deed PvdA-minister ter Horst niet onder voor haar CDA-collega Hirsch Ballin.

Nu de internationale economische crisis voortduurt en zich verdiept, wordt de economische concurrentie en het gevecht om de invloedssferen in de wereld ook scherper. De grootste Nederlandse internationale concerns zijn traditioneel gericht op een bondgenootschap met de VS. Dat komt tot uiting in de pro-Atlantische politiek van de CDA. Een ander deel van de monopolies ziet zijn concurrentiepositie beter gediend met een versterking van de EU. De PvdA mag zich nu voordoen als de vredesduif, die geen verlenging van de oorlogsmiszie in Uruzgan wilde, maar zij heeft die imperialistische oorlog steeds verdedigd.

De politieke crisis en de val van deze regering is een opsteker voor de arbeidersbeweging: de heersende klasse is er niet in geslaagd om een regering zonder massabasis onder de bevolking overeind te houden. Dat heeft in de eerste plaats grote politieke gevolgen: al sinds het aantreden van de eerste regering Balkenende ziet de meerderheid van het volk de regeerders liever vertrekken. Dat is geen 'kloof tussen de politiek en de bevolking', maar een massaal verlies aan ver-

Vakbondsleden bouwen aan een 'Muur van verzet'

Op 2 maart lopen ruim 700 vakbondsleden in de demonstratieve optocht over de Erasmusbrug in Rotterdam naar het stadhuis op de Coolsingel. Met zich mee dragen ze grote blokken piepschuim, die vol gehangen zijn met affiches met teksten als "67 AOW? No Way!" en "65 jaar klaar!". Daarmee bouwen zij een symbolische 'Muur van verzet' op de Coolsingel tegen de plannen om de AOW en de pensioenleeftijd voor werkende mensen naar 67 jaar te verhogen. Ook tegen de plannen van de volgende regering. Afgewisseld door strijdbare liederen en conferences van Bertus van der Horst, brachten drie regiobestuurders en drie kaderleden in korte toespraken naar voren, waarom die plannen niet deugen. Kort samengevat: werkende mensen moeten opdraaien voor de lasten van de crisis die zij zelf niet veroorzaakt hebben. En verder

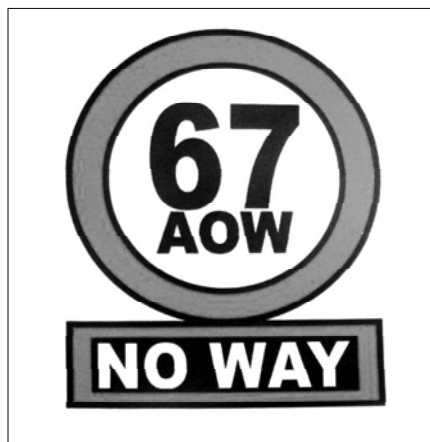
is het voor de meeste werkende mensen onmogelijk om op die leeftijd nog hun beroep uit te oefenen. Een collega uit de zorg bracht dit als volgt onder woorden: "Als je zestig bent, ben je in de zorg helemaal verrot. Als de verhoging wordt doorgevoerd, ga je met je pensioen direct je kist of een rolstoel in". Die situatie is voor collega's in de bouw, de procesindustrie, de scheepsbouw enzovoort niet veel anders. Daar horen ook de brandweermannen, vuilnismannen en stratenmakers bij, om er niet meer te noemen. Er waren dan ook vakbondsleden uit tientallen bedrijven uit allerlei ver-

(Vervolg op pagina 4)

(Vervolg van pagina 3)

schillende sectoren naar de demonstratie gekomen.

De actie was door kaderleden van ABVAKABO, Bondgenoten en FNV Bouw zelf georganiseerd. De leiding van de FNV wil eigenlijk alleen maar in polderoverleg de scherpe kantjes van de kabinetsplannen afvijelen. Diezelfde leiding heeft ook al laten weten, dat het wat haar betreft nu afgelopen moet zijn met acties en dat op de verkiezingen gewacht moet worden. Alsof een nieuwe regering uit zichzelf de verhoging van de AOW-leeftijd zou intrekken. Alsof een nieuwe regering niet aangesteld wordt om de sociale sloop verder te zetten met € 35 miljard aan bezuinigingen. Uitbreiden van de acties en de zelfstandige organisatie naar andere bedrijven en andere regio's is nu nodig. Daarom moeten er contacten worden gelegd met collega's in de bedrijven en instellingen die dinsdag meededen en met die

in tal van andere bedrijven. De 'Muur van verzet' van dinsdag was een belangrijk begin. Voor het voortzetten en opvoeren van de strijd tegen de verhoging van de pensioenleeftijd en alle verdere afbraak, die door VNO en regering worden gepland, hoeft niet op de vakbondsleiding te worden gewacht, dat kunnen de leden zelf aanpakken. Dan kunnen meer en grotere acties worden voorbereid tegen de afwenteling van crisislasten die de nieuwe regering gaat organiseren.

Gemeenteraadsverkiezingen: regeringspartijen verliezen

De uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen maakt opnieuw duidelijk dat een groot deel van de mensen geen vertrouwen heeft in de partijen die

hun gemeente en Nederland de afgelopen jaren geregeerd hebben. PvdA en CDA hebben in de regering immers hoofdzakelijk bezuinigingen en sociale sloop

gebracht. Veel mensen zoeken een alternatief, zoeken een partij die niet direct na de verkiezingen haar verkiezingsbeloften breekt. De belangstelling voor nieuwe partijen – buiten de gevestigde reeks van grote parlementaire partijen – komt tot uiting in de grote winst voor lokale partijen, die tegen de dertig procent van de zetels behaalden.

De bourgeoisie probeert de weerzin tegen de politiek van de (demissionaire) regeringspartijen en de interesse voor een alternatief af te leiden naar Wilders en Verdonk. Partijen die alleen maar bij gratie van de massale media-aandacht bestaan.

De PVV van Wilders krijgt die gratis reclamecampagne, omdat haar taak is verdeeldheid te zaaien en tegenstellingen onder de mensen op te stoken. TON van Verdonk klaagde dat het aantal behaalde zetels te laag is, omdat zij niet dezelfde campagne steun van de media krijgt, die wél naar Wilders gaat. De problemen waar de werkende bevolking mee te maken hebben – werkloosheid, inkomensdaling, een toekomst voor de kinderen – die zullen deze par-

tijen en ook de 'gevestigde' partijen niet oplossen.

Het opkomstpercentage was met 53,5% bijna vijf procentpunt lager dan vier jaar geleden en een van de laagste ooit. De partij van de niet-stemmers is de grootste geworden. Toch is er alle reden om je wel met de politiek te gaan bemoeien – maar dan op een andere manier. Collegeakkoorden en moties in de raad brengen de geplande afbraakcarrousel niet tot stilstand – laat staan dat ze vooruitgang brengen.

Verandering komt er, wanneer de werkende mensen het niet aan gemeenteraads- en kamerleden overlaten, maar zich zelf actief met de politiek gaan bemoeien. We kunnen de politiek niet overlaten aan partijen die het kapitalisme in stand willen houden. Voor werkelijke verandering is een revolutionaire partij nodig. Aan de opbouw van zo'n partij werkt de Rode Morgen. Samen de strijd aangaan voor een rechtvaardige maatschappij – zonder oorlog, armoede en onderdrukking. Voor werkelijke verbetering en een socialistisch perspectief kun je iedere dag kiezen!